

روند صدور پروانه برای پسماندهای خطرناک

ترجمه: زهره ترحمی
کارشناس ارشد محیط زیست

جهت پردازش، ذخیره سازی یا دفع دریافت می کنند. این شرکت ها، اغلب، تحت عنوان شرکت های پردازش، ذخیره و دفع شناخته می شوند.

شرکت های پردازش از روش هایی مختلف برای تغییر ویژگی یا ترکیب پسماند خطرناک استفاده می کنند (نظیر زیاله سوزی یا اکسایش). بعضی از روش های پردازش قادرند زیاله را بازیابی و مجدداً در زمینه ساخت و تولید استفاده نمایند. در حالی که سایر روش های پردازش به طور حیرت انگیزی مقدار زیاله را کاهش می دهند.

شرکت های ذخیره سازی پسماندهای خطرناک را موقتاً نگهداری می کنند تا اینکه بعداً آنها را پردازش یا دفع نمایند. شرکت های دفع دائماً پسماندهای خطرناک را نگهداری می کنند. معمول ترین کار یک شرکت دفع، دفن پسماند در خاکچال است (محل دفن)، جایی که پسماندهای خطرناک در واحدهای ساخته شده با دقت دفن می شوند؛ به طوری که منابع آب های سطحی و زیرزمینی محافظت گردند.

قوانینی که شرکت های پردازش را اداره و کنترل می نمایند. سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا جهت اطمینان از اینکه شرکت های پردازش با دقت مدیریت و مردم و محیط زیست نیز محافظت می گردند، قوانینی را به طور مفصل وضع نموده است. سازمان مذکور این مقررات را به منظور اجرای قانون

پسماندهای خطرناک معمولاً به شکل مایع، جامد یا رسوبات به جای می مانند. این پسماندها ممکن است محصول روند ساخت و تولید صنعتی یا کالاهای تجاری دورریز باشند. اگر پسماندهای خطرناک به طور صحیح مدیریت نشوند، برای مردم و محیط زیست خطری بالقوه خواهند بود.

سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا به منظور اطمینان از عملکرد شرکت های مرتبط با مدیریت پسماندها در رابطه با مدیریت دقیق و وظیفه شناسانه پسماندها مقرراتی را وضع کرده است که تحت آن مقررات، پسماندهای خطرناک از لحظه تولید تا دفع نهایی شان کنترل می شوند. مقررات مذکور، برای این گونه شرکت ها که وظیفه پردازش، ذخیره سازی و دفع پسماندهای خطرناک را برعهده دارند، معیارهایی را تعیین می نماید.

در این مقاله، ضمن ارائه تعریفی از این شرکت ها و بیان لزوم اخذ پروانه فعالیت، مراحل اخذ مجوز در ایالات متحده نیز از لحظه تصمیم به تأسیس شرکت تا شروع به کار آن به تفصیل آورده شده است. در پایان نیز به منظور آگاه سازی عموم از حقوق قانونی شان به عنوان یک شهروند و نحوه مشارکت شان در طرح های مدیریت پسماند توصیه هایی درج گردیده است.

شرکت مدیریت پسماند خطرناک چیست؟

شرکت های مدیریت پسماند خطرناک، این پسماندها را

محافظت از منابع و بازیابی^(۱). سال ۱۹۷۶ و بهبود مدیریت پسماندهای جامد و خطرناک. سال ۱۹۸۴، تدوین نموده است. مجلس نیز این قوانین را تصویب کرد تا افکار عمومی را به سمت مدیریت پسماندهای خطرناک جلب گرداند. سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا می تواند به ایالت ها اجازه دهد تا برنامه محافظت از منابع و بازیابی را اجرا نمایند. برای دریافت مجوز، نیازهای ایالت باید دقیقاً مشخص گردند. ادارات ایالتی که قانون محافظت از منابع و بازیابی را اجرامی کنند نیز تحت عنوان «اداره صدور پروانه» شناخته شده اند.

آب های زیرزمینی، باشند. اداره صدور اختیار صدور یا لغو مجوز را دارد، همچنین مسئول کنترل شرکت ها جهت اطمینان از پیروی شان از شرایط و ضوابط مندرج در مجوز می باشد. طبق قوانین محافظت از منابع و بازیابی، یک شرکت پردازش. مگر در چند مورد مستثناء. نمی تواند بدون مجوز اداره گردد.

چه شرکت هایی به مجوز محافظت از منابع و بازیابی نیاز مندند؟

تمام شرکت هایی که، در حال حاضر، کار پردازش، ذخیره سازی یا دفع پسماندهای خطرناک را انجام می دهند یا اینکه قصد این کار را دارند، باید مجوز محافظت از منابع و بازیابی کسب نمایند.

شرکت های پردازش جدید، قبل از اینکه تأسیس شوند، باید مجوز دریافت نمایند. آنها باید اثبات کنند که می توانند پسماندهای خطرناک را به طور صحیح و وظیفه شناسانه مدیریت نمایند.

اداره صدور مجوز، درخواست دریافت مجوز را بررسی می کند و تصمیم می گیرد که شرکت واجد شرایط دریافت مجوز است یا خیر. یک مجوز از زمان صدور ممکن است تا ده سال

مجوز محافظت از منابع و بازیابی چیست؟

مجوز محافظت از منابع و بازیابی یک سند قانونی الزام آور است که فعالیت های یک شرکت را در جهت مدیریت پسماندها رسمیت می بخشد و این فعالیت ها، تحت شروط مجوز مذکور انجام می گیرند.

این مجوز، معیارهای ایمنی و اموری را که شرکت باید انجام دهد، نظیر کنترل، بازیابی و تهیه گزارشات توضیح می دهد. مجوزها معمولاً شرکت ها را ملزم می نمایند تا به طرح های ضروری تر پردازند، بیمه نامه و پشتیبانی مالی داشته باشند، و کارمندانی را جهت اداره پسماندهای خطرناک تعلیم دهند. مجوزها همچنین می تواند شامل شرایطی خاص، نظیر کنترل

۱۰۵

اعتبار داشته باشد.

شرکت هایی که به کار مشغولند و مجوزشان نیز منقضی گردیده است، باید تقاضای صدور مجوز جدید نمایند. این کار باید ۶ ماه قبل از انقضای مجوزشان انجام گیرد. شرکت هایی که تحت قوانین حقوقی دفن مشغول به کار می باشند نیز باید درخواست مجوز نمایند.

مجلس برای شرکت هایی که در زمان تصویب قانون محافظت از منابع و بازیابی وجود داشته اند، قانون «حقوق دفن» را تصویب نموده است. «حقوق دفن» به شرکت های موجود، هنگام بررسی درخواست شان نیز اجازه ادامه فعالیت می دهد.

چه شرکت هایی به مجوز محافظت از منابع و بازیابی نیاز ندارد؟

- مواردی خاص نیز وجود دارند که براساس آنها یک شرکت می تواند نیاز مندی دریافت مجوز محافظت از منابع و بازیابی نباشد:
- شرکت هایی که پسماندهای خطرناک را جمع آوری و حمل می نمایند و آنها را برای مدتی طولانی ذخیره نمی کنند، به این مجوز احتیاج ندارند.
- شرکت هایی که فقط کار حمل و نقل پسماندهای خطرناک را انجام می دهند به مجوز نیاز ندارند.
- شرکت هایی که پسماندهای خطرناک را برای مدتی کوتاه و بدون پردازش ذخیره می کنند، به اخذ مجوز نیاز ندارند.

مراحل دریافت مجوز

مرحله اول، آغاز فرایند

قبل از اینکه یک شرکت تقاضای صدور مجوز دهد، باید یک جلسه غیررسمی با مردم برگزار نماید. برای این کار باید یک آگهی در رادیو و تلویزیون پخش و یک آگهی نیز در یک روزنامه درج نماید.

در این جلسه غیررسمی، شرکت طرح های خود را توضیح می دهد که شامل اطلاعاتی درباره روش های پیشنهادی این که قرار است مورد استفاده قرار گیرند (و پسماندها از آن طریق اداره شوند)، می باشد. مردم نیز فرصت طرح سوال و ارائه پیشنهاد دارند.

شرکت ممکن است پیشنهادهای مردم را با تقاضای خود به

صورت هماهنگ تلفیق نماید.

در این جلسه، فهرستی از اعضای حاضر تهیه می گردد و اداره صدور مجوز نیز از فهرست مذکور جهت تنظیم فهرست پستی برای شرکت استفاده می کند (فهرستی که در مرحله سوم جهت ارسال اطلاعیه به اعضای حاضر در جلسه مورد نیاز است).

مرحله دوم، تقاضای مجوز

پس از بررسی اطلاعات حاصل از جلسه پیش درخواست، شرکت به تکمیل فرم تقاضای مجوز اقدام می نماید. فرم های درخواست مجوز اغلب طولانی و خسته کننده می باشند. محتوای آنها شامل توصیف شرکت و توضیح موارد زیر است:

- شرکت چگونه طراحی، احداث، نگهداری و مدیریت خواهد شد؛ طوری که از سلامت مردم و محیط زیست محافظت گردد.

- شرکت از چه راهی درآمد خواهد داشت و جهت هر گونه آلودگی زیست محیطی که رخ خواهد داد، چگونه سرمایه مورد نیاز را تأمین خواهد کرد.
- شرکت چگونه به کار خود خاتمه خواهد داد و در زمانی که دیگر مؤثر واقع نشود، چگونه تأمین خواهد شد.

مرحله سوم، دریافت و بررسی درخواست

هنگامی که اداره صدور مجوز فرم درخواست مجوز را دریافت می کند، یک اطلاعیه به هر یک از اعضای مندرج در فهرست پستی می فرستد. این اطلاعیه حاکی از آن است که اداره، درخواست را دریافت نموده است و آن را جهت بررسی و مطالعه در دسترس مردم قرار خواهد داد.

پس از آن، اداره مذکور باید یک نسخه از درخواست را در یک محل عمومی در انتظار مردم قرار دهد. همزمان با این کار، اداره مربوطه شروع به بررسی درخواست می نماید تا مطمئن شود که شامل تمام اطلاعات ملزوم در قانون است.

طرح پیشنهادی و مدیریت شرکت نیز ارزیابی می شوند تا حکم قطعی در مورد تأسیس و مدیریت صحیح شرکت داده شود.

مرحله چهارم، بازنگری، بازنگری، بازنگری

پس از بررسی درخواست، اداره صدور مجوز ممکن است

یک برگه «اعلام نواقص» برای متقاضی صادر کند. «اعلام نواقص» هرگونه اطلاعات ناقصی را که متقاضی باید تکمیل نماید، مشخص می‌کند.

طی بررسی درخواست و مراحل بازنگری، اداره ممکن است چندین برگه «اعلام نواقص» صادر کند. هر بار که اداره پاسخی را از متقاضی دریافت می‌کند، آن را بررسی و اگر لازم باشد، برگه دیگری صادر نماید تا اینکه تقاضانامه تکمیل گردد. مراحل بازنگری ممکن است چندین سال طول بکشد.

مرحله پنجم، فراخوانی صدور مجوز جهت بازبینی مردم
وقتی که بازنگری‌ها کامل شد، اداره در مورد صدور یا لغو مجوز یک تصمیم مقدماتی می‌گیرد. اگر اداره تشخیص دهد که درخواست کامل است و معیارهای مناسب را دارا می‌باشد، یک فراخوان صدور مجوز منتشر می‌کند که شامل تمام شرایطی است که تحت آن شرایط، شرکت می‌تواند فعالیت کند (در صورتی که مجوز تصویب نهایی را دریافت کند).

اگر اداره صدور مجوز تشخیص دهد که متقاضی نمی‌تواند درخواستی تهیه نماید که شامل تمام معیارها باشد، مجوز را لغو و یک «اطلاعیه تصمیم به لغو مجوز» صادر می‌نماید.

اداره صدور مجوز تصمیم خود را از طریق فرستادن یک نامه به هر یک از اعضای نامبرده در فهرست پستی اعلام می‌نماید. همچنین یک اطلاعیه محلی تهیه و موضوع را از طریق رادیو نیز به اطلاع عموم می‌رساند و در نهایت، یک نامه رسمی نیز برای شرح تصمیم خود صادر می‌نماید.

از وقتی که اطلاعیه منتشر می‌گردد، مردم ۴۵ روز فرصت اظهارنظر در مورد تصمیم گرفته شده دارند. مردم همچنین می‌توانند از طریق ارتباط با اداره رسماً درخواست رسیدگی دهند و اداره نیز در حیطه اختیارش ملزم به رسیدگی است. اداره باید قبل از رسیدگی، به مدت ۳۰ روز اطلاعیه عمومی منتشر کند.

مرحله ششم، نتیجه نهایی، تصمیم برای مجوز قطعی
پس از اینکه اظهارنظرهای مردم به دقت بررسی شد، اداره صدور پروانه مجدداً فراخوان صدور مجوز یا آگهی لغو مجوز را بررسی می‌نماید.

اداره باید برای نظریات مردم پاسخ مناسب ارسال و هرگونه تغییر را در فراخوان مشخص نماید. سپس اداره مجوز نهایی را صادر یا اینکه آن را لغو می‌نماید.

پس از صدور مجوز، اداره همچنان به کنترل ساختار و عملکرد شرکت (جهت اطمینان از اینکه عملکردشان با قوانین ایالتی و دولتی و همچنین تقاضای خودشان سازگار است) ادامه می‌دهد.

چند مرحله دیگر نیز پس از صدور مجوز قطعی می‌تواند ضروری باشد:

● فرجام مجوز: صاحبان شرکت و مردم نسبت به تصمیم نهایی صدور مجوز حق فرجام دارند. فرجام معمولاً طبق حکم قانونی اجرا می‌شود.

● اصلاحات مجوز: اگر یک شرکت روش‌های مدیریتی یا اجرایی یا مدیریت پسماندها را تغییر دهد، باید مجوز تغییرات کسب نماید. مردم باید برای اصلاحاتی که به شکلی چشمگیر عملکرد شرکت را تغییر می‌دهند، اطلاعیه دریافت کنند و حق اظهارنظر داشته باشند.

شرکت برای ایجاد تغییرات جزئی باید در مدت کمتر از یک هفته این تغییرات را به اطلاع مردم برساند.

● تجدید مجوز: اداره صدور مجوز می‌تواند مجوزهای روبه انقضای را، تجدید نماید. کسانی که خواستار مجوز مجدد می‌باشند، باید از همان شیوه‌هایی که یک شرکت برای اخذ مجوز جدید استفاده می‌کند، پیروی نمایند.

● انقضای مجوز: اگر شرکتی شرایط مندرج (در مجوزش) را زیر پا گذارد، اداره صدور پروانه می‌تواند جوازش را باطل نماید.

چگونگی مشارکت مردمی

اعضای مردمی عقایدی با ارزش در مورد مدیریت پسماندهای خطرناک دارند. آنها و دیگر گروه‌های علاقمند می‌توانند اطلاعاتی ارزشمند بدهند، نظریاتی که کیفیت و ویژگی تصمیمات اداره صدور مجوز و همچنین درخواست مجوز را بهتر کند.

سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا معتقد است که شراکت مردم یک بخش مهم و حیاتی از جریان صدور مجوز است، بنابراین مقرراتی را وضع نموده است تا فرصت‌هایی را برای

مردم ایجاد نماید که بتوانند در رابطه با فعالیت های محافظت از منابع و بازیابی اطلاعاتی کسب نمایند و طی جریان صدور مجوز نیز اطلاعات بدهند.

جلسه پیش درخواست، اظهار نظر مردم و پاسخ گویی به این نظریات و رسیدگی های عمومی، همگی فرصت هایی برای نامزدی همشهریان در شرکت ها و نظارت بر گفت و گوهای شان می باشند.

از سوی دیگر، سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا ادارات صدور مجوز، دارندگان مجوز یا متقاضیان و دیگر گروه های علاقمند را به مشارکت مردمی بیشتر تشویق می نماید.

همچنین سازمان مذکور می داند که برخی از مهمترین کارهای مشارکت مردمی خارج از جریان صدور مجوز رسمی اتفاق می افتد. همشهریان می توانند با محیط زیست، مردم و گروه های محلی علاقمند به مشارکت، ارتباط برقرار نمایند.

دارندگان مجوز یا متقاضیان ممکن است فرصت های غیررسمی برای اخذ اطلاعات از مردم و تبادل نظر ایجاد کنند. فرایند صدور مجوز، فرصت هایی را جهت ابراز عقاید به همشهریان می دهد.

در اینجا به چند روش مضمّن برای شنیده شدن صدای شما اشاره می گردد:

● بدانید که چه کسی تقاضای مجوز به اداره صدور داده است. ابتدا از اداره درخواست کنید تا رابط طرح (یا مدیر طرح) را مشخص نماید. نام این شخص باید طی یک نامه رسمی اعلام گردد.

● تقاضا کنید نام شما در فهرست پستی شرکت، جهت ارسال اطلاعاتی ها، نامه های رسمی و دیگر اسنادی که توسط اداره منتشر می شود، قرار گیرد.

● از طریق صحبت با مقامات محلی، شرکت های صنعتی، مطالعه ضوابط اداره صدور مجوز و ایجاد ارتباط با گروه های علاقمند در جامعه به تحقیقات شخصی بپردازید.

● نظریات و عقاید مکتوب را به صورت واضح، مختصر و به همراه اسناد معتبر تقدیم نمایید. به خاطر داشته باشید که اداره باید تمام نظریات مکتوب و مهم ارسالی را بررسی نماید.

● در بررسی های مردمی و دیگر جلسات مشارکت نمائید. مدارکی را تهیه نمایید که در جلسات از موضع شما حمایت کند. به خاطر داشته باشید که بررسی های مردمی، جز با

درخواست کتبی شهروندان، لزومی ندارد.

● اگر هیچ موردی نیاز به توضیح بیشتر نداشته باشد (یا اگر فکر می کنید وضوح برخی جزئیات در مورد شرکت و جریان صدور مجوز لازم نیست)، تقاضای تشکیل یک جلسه تبادل اطلاعات با کارمندان ذی صلاح نمایید. شما حتی می توانید با کارمندان جلسه بگذارید یا از آنها درخواست یک سفر توجیهی نمائید یا اطلاعاتی دیگر به آنها بدهید.

● جریان را دقیقاً دنبال کنید. منتظر تصمیمات اداره صدور پروانه باشید و پاسخ های اداره را مطالعه نمایید. به خاطر داشته باشید که مردم می توانند پس از تصمیم اداره، فرصت فرجام داشته باشند.

● به خاطر داشته باشید که نظارت و عقیده شما برای اداره صدور مجوز اهمیت دارد.

نتیجه گیری

جریان صدور مجوز برای شرکت مدیریت پسماندهای خطرناک، زمان و کوشش زیادی را می طلبد. هر یک از شرکاء نقشی مهم و جداگانه بازی می کنند. تقاضای صدور مجوز باید قوانین محافظت از منابع و بازیابی را دقیقاً در نظر بگیرد. اداره صدور باید تقاضانامه را بررسی نماید تا مطمئن شود که توضیحات کامل و کافی و محافظ سلامت مردم و محیط زیست است.

مردم باید با فرایند صدور مجوز آشنا گردند و در آن مشارکت نمایند، به طوری که نظریات آنها شنیده شود و طبق آنها عمل گردد.

این هماهنگی ها کمک می کند تا مطمئن شویم با مدیریت صحیح پسماندهای خطرناک، سلامت شهروندان ایالات متحده آمریکا و محیط زیست حفظ می گردد.

پی نوشت

- 1- Treatment, Storage, and Disposal Facilities (TSDF)
- 2- Resource Conservation and Recovery Act (RCRA)

منبع